

பழைய ஏற்பாட்டில் சடங்கும்

புரிந்து கொள்ளுதலும்

பலியை நீர் விரும்புகிறதில்லை, விரும்பினால் செலுத்துவேன், தகனபலியும் உமக்குப் பிரியமானதல்ல. தேவனுக்கேற்றும் பலிகள் நொறுங்குண்ட ஆவிதான்; தேவனே, நொறுங்குண்டதும், நருங்குண்டதுமான இருதயத்தை நீர் புறக்கணியீர் (சங். 51:16, 17).

ஞானஸ்நானமானது பாவங்களைப் போக்குவதற்கான உள்ளான வல்லமையோ அல்லது திறமையோ பெற்றிருப்பதில்லை என்ற உண்மையின் அடிப்படையில் சிலர் அதை சடங்கு அல்லது சடங்காச்சாரம் என்பதைக் காட்டிலும் அதிகமானதல்ல என்று கருதுகின்றனர். ஞானஸ்நானத்தின் இயல்பைத் தீர்மானிக்க நாடுவதில் பின்வரும் கேள்வியானது கேட்கப்பட வேண்டும்: “வெறுமனே நோக்கமற்ற சடங்கு, அருட்சாதனம் அல்லது சடங்காச்சாரமுடைய ஒரு செயல்பாடானது தேவனுடனான நமது உறவுக்கு ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டுமென்று பழைய ஏற்பாடோ அல்லது புதிய ஏற்பாடோ கேட்டுக் கொள்கின்றதா?” ஒருவரின் இருதயத்தில் என்ன உள்ளது என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், தேவன் ஒரு செயலை அந்தச் செயலுக்காகவே எப்பொழுதாவது ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றாரா?

தேவனுக்குப் பதில்செயலாக உள்ள எல்லா செயல்பாடுகளும் ஒரே வித கொள்கைகளைக் கொண்டதாக இருப்பதில்லை. ஒரு நபர் தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றால் அல்லது தேவனிடத்திலிருந்து ஆசீர்வாதமொன்றைப் பெற வேண்டுமென்றால், அவர் செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்படும் செயல்பாட்டைக் குறைந்தது ஐந்து கொள்கைகள் கட்டுப்படுத்துகின்றன:

(1) மனிதரின் தகுதிச் செயல்பாட்டின் அடிப்படையில் இன்றி ஒரு நபரின் விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் ஒரு ஆசீர்வாதம் கொடுக்கப்படலாம்.

(2) ஆசீர்வாதத்தில் உள்ள நன்மையைப் புரிந்து கொள்ளுதல் அல்லது ஆசீர்வாதத்தில் நம்பிக்கையின்மை ஆகியவற்றுடன் கூடிய கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலைக் கேட்கும் விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் ஒரு ஆசீர்வாதம் கொடுக்கப்படலாம்.

(3) விசுவாசம் மற்றும் அதனுடன் கூடிய ஆசீர்வாதத்தைச் சுதந்தரிக்கும் செயல்பாடு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு ஆசீர்வாதம் கொடுக்கப்படலாம்.

(4) விசுவாசத்துடன் கூடிய செயல்பாடிருந்தும் அது தன்னில் தானே பயனை அடைய இயலாத நிலையின் அடிப்படையில் ஒரு ஆசீர்வாதம் கொடுக்கப்படலாம். இப்படிப்பட்ட ஒரு செயல்பாடானது ஆசீர்வாதத்திற்காக நம்பி எதிர்பார்த்திருப்பவருடன் உறுதியான தொடர்பு எதுவும் கொண்டிருப்பதில்லை, ஆனால் அதற்கு மாறாக, பயன் பெறுவதற்காக தேவன்மேல் உள்ள விசுவாசத்தினால் இது வற்புறுத்தப்படுகின்றது.

(5) விசுவாசமுள்ளவருக்குத் தரப்படுவதற்கு மாறாக மற்றவர்களுக்கு ஒரு ஆசீர்வாதம் அல்லது நிறைவேற்றம் கொடுக்கப்படலாம்.

(கண்மூடித்தனமான விசுவாசம் தவிர) இந்த ஐந்தில் நான்கு கொள்கைகள் ஆசீர்வாதத்தில் விசுவாசம் உள்ளதின் அடிப்படையில் சில வழியில் அமைந்துள்ளன; இருப்பினும், தேவனைப் பிரியப்படுத்துவதற்கும் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் தேவையான புரிந்து கொள்ளுதல் மற்றும் செயல்பாடு ஆகியவை தேவன் கேட்டுக் கொள்கின்றவைகளுக்கேற்ப மாறுபடக்கூடும். இவைகளுக்கான வேதாகம உதாரணங்கள் சிலவற்றைக் கவனித்துப் பாருங்கள்:

(1) மனிதத் தகுதியின் செயல்பாடு எதுவுமற்ற விசுவாசம்

ஆபிரகாமின் வாழ்வில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியானது செயல்பாடு அல்லது மனிதத் தகுதி எதுவுமற்ற ஆனால் விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு ஆசீர்வாதத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு ஒன்றை அளிக்கின்றது. ஆபிரகாமின் சந்ததியார் வானத்து நட்சத்திரங்களைப் போலப் பெருகுவார்கள் என்று தேவன் அவருக்குக் கூறினார். “அவன் கர்த்தரை விசுவாசித்தான், அதை அவர் அவனுக்கு நீதியாக எண்ணினார்” (ஆதி. 15:6). இந்த விஷயத்தில், ஆபிரகாமின் பகுதியிலிருந்து எந்த ஒரு செயல்பாட்டையும் தேவன் கேட்டுக் கொள்ளவில்லை, ஆனால் அவரது விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் அவரை நீதிமானாக ஏற்றுக் கொண்டார்.

(2) கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதல்.

கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலுக்கு ஒரு உதாரணமானது 2 இராஜாக்கள் 13:14-19ல் காணப்படுகின்றது. யோவாஸ் அரசரை, ஜன்னலைத் திறந்து கிழக்கு நோக்கி அம்பு எய்யும்படி எலிசா கூறினார். யோவாஸ் எய்தார். எலிசா, “அது கர்த்தருடைய இரட்சிப்பின் அம்பும், சீரியரினின்று விடுதலையாக்கும் இரட்சிப்பின் அம்புமானது; நீர் ஆப்பெக்கிலே சீரியரைத் தீர முறிய அடிப்பீர்” என்றார் (2 இரா. 13:17). பின்பு எலிசா யோவாஸ் அரசரிடத்தில் அம்புகளை எடுத்துத் தரையிலே அடிக்கச் சொன்னார். யோவாஸ் தரையை மூன்று முறை அடித்தார். எலிசா அவரிடத்தில், “நீர் ஐந்து ஆறு விசை அடித்தீரானால், அப்பொழுது சீரியரைத் தீர முறிய அடிப்பீர்; இப்பொழுதோ சீரியரை மூன்று விசை மாத்திரம் முறிய அடிப்பீர்” என்று கூறினார் (2 இரா. 13:19).

யோவாசின் செயல்பாடானது தேவனிடத்திலிருந்து வரும்

ஆசீர்வாதத்திற்கான விசுவாசத்தின் முன்மாதிரியாக இருக்கவில்லை, ஆனால் கண்முடித்தனமான கீழ்ப்படிதலாக இருந்தது. யோவாஸ் அம்பை எய்வதற்கும் தரையில் அடிப்பற்குமான நோக்கத்தை எலிசா யோவாசிடம் கூறியிருந்திருக்க முடியும்; அப்பொழுது யோவாசின் செயல்பாடானது தேவனிடத்திலிருந்து வருகின்ற ஆசீர்வாதத்தின்மேல் விசுவாசமுள்ள ஒரு செயல்பாடாக இருந்திருக்கும், தேவனும், யோவாஸ் கீழ்ப்படியும் போது அவருக்கு வெற்றியளிப்பது என்ற வாக்குத்தத்தத்தைக் கொடுத்து அதை நிறைவேற்றியுமிருந்திருப்பார். அவருக்கு அது அறிவிக்கப்படவில்லை யாதலாலும், இதன் காரணத்தால் அவர் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதினால் வரும் ஆசீர்வாதத்தைப் புரிந்து கொள்ளக் கூடாதிருந்ததாலும், அவர் தமது செயல்பாடுகளுக்குத் தேவன் வெகுமதியளிப்பார் என்று விசுவாசிக்கக் கூடாதிருந்தது. அவரது செயல்பாடுகள் கண்முடித்தனமான கீழ்ப்படிதலின் விளைவாகவே இருந்தன.

(3) சாதிப்பதற்கான விசுவாசமும் செயல்பாடும்.

பயன் ஒன்றைச் சாதிப்பதற்காக மக்களைச் செயல்பட ஊக்குவிக்கும் விசுவாசத்திற்கு நோவா பேழையைக் கட்டியது ஒரு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கின்றது. பேழையைக் கட்டுவதற்கும், வரவிருந்த வெள்ளப் பெருக்கில் இருந்து தமது குடும்பத்தைக் காப்பதற்கும் இடையில் ஒரு தொடர்பை நோவாவினால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது, ஆனால் தேவனிடமிருந்து ஒரு வெளிப்படுத்துதலின்றி, வெள்ளப் பெருக்கிலிருந்து தமது குடும்பத்தைக் காப்பாற்றத் தாம் பேழையைக் கட்டுவது தேவை என்பதை அவர் அறிய முடியாதிருந்தது. வெள்ளப் பெருக்கு வரும் என்பதில் அவர் தேவன் மீது விசுவாசமாயிருக்க வேண்டியிருந்தது, மற்றும் அவர் அந்த விசுவாசத்தினால் அவரையும் அவரது குடும்பத்தையும், மற்றும் பல உயிரினங்களையும் பாதுகாப்பாய் சமப்பதற்கு ஒரு பேழையைக் கட்டும்படி ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. அவரது விசுவாசமானது அவரையும் மற்றவர்களையும் காத்தல் என்ற பயனைச் சாதிக்கும் ஒரு செயல்பாட்டில் அவரை ஈடுபட வைத்தது. தேவன் அந்தப் பேழையைக் கட்டவுமில்லை அல்லது அந்தப் பேழையைப் பாதுகாப்பாகச் சமக்கவும் இல்லை. பேழையைக் கட்டுவதென்பது நோவாவின் வேலையாய் இருந்தது, வெள்ளப் பெருக்கின் தண்ணீரானது பேழையை மிதக்கச் செய்தது.

(4) சாதிக்க முடியாத விசுவாசமும் செயல்பாடும்

பெற்றுக் கொள்ளுகின்ற விசுவாசமானது தேவனிடத்தில் விசுவாசமுள்ள ஒரு நபருக்கு ஆசீர்வாதம் கொடுக்கப்படுகின்றது என்பதைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் அவரது செயல்பாடானது வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதத்துடன் தர்க்க ரீதியான தொடர்பு எதையும் பெற்றிருப்பதில்லை என்பதை உணருகின்றது. இதற்கான நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டு, எரிகோவின் மதில்களைச் சுற்றி இஸ்ரவேல் மனிதர்கள் சுற்றி வந்த பொழுது நடந்ததாகும். மதில்களை இடிக்கத் தக்கதாக அவர்கள்

தேவனிடத்தில் விசுவாசம் கொண்டிருந்ததோடு, அணி வகுத்துச் செல்லுதலுக்கும் விரும்பிய விளைவுகளுக்கும் இடையில் உறுதியான/நிச்சயமான தொடர்பு எதுவும் காணாத நிலையில் அவர்கள் விசுவாசத்துடன் செயல்பட வேண்டியதாக இருந்தது.

இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளில், விசுவாசியானவர் தமது செயல்பாடுகள் ஆசீர்வாதத்தைச் சாதிக்க இயலாது என்பதை அறிகின்றார்; ஆகையால், தேவன் அவருக்காக/தமக்காகச் சாதிப்பதாக வாக்குத்தத்தம் செய்திருப்பதைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அவர் தேவன் மீது தாம் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தின்படி செயல்படுகின்றார். விசுவாசத்தின் இப்படிப்பட்ட செயல்பாடுகள் கேட்கப்படும் பொழுது, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதத்தை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்; இல்லையென்றால், அவர் கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலுடன் தான் செயல்பட முடியும். தேவன் அதை எப்படிச் செய்வார் என்றோ அல்லது தாம் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்ட செயலைத் தாம் ஏன் செய்ய வேண்டும் என்றோ அவர் அறியாமல் இருக்கலாம், ஆனால் தம்மிடத்தில் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்ன என்பதையும், தமக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்ன என்பதையும் அவர் அந்த வாக்குத்தத்தத்தை தேவன் நிறைவேற்றுவார் என்ற விசுவாசத்துடன் செயல்படத் தொடங்குமுன் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதை அடையும்படியான விசுவாசத்துடன் ஒருவர் செயல்படவில்லையென்றால், அந்தச் செயல்பாடானது வாக்குத்தத்தத்துடன் தொடர்பற்றதாக உள்ளது, ஆகையால் அது வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ளவர் மேல் விசுவாசம் கொண்ட செயல்பாடாக இருப்பதில்லை.

(5) மற்றவர்களுக்குப் பயன்படும் விசுவாசம்.

தேவன் கானான் நாட்டை ஆபிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபு ஆகியோரின் சந்ததியினருக்குத் தருவதாக அவர்களிடத்தில் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார் (ஆதி. 12:7; 26:3; 35:12). மற்றவர்கள் (தங்கள் சந்ததியினர்) அந்த ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவார்கள் என்றிருந்தாலும், தேவன் தமது வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுவார் என்ற விசுவாசம் அவர்களிடத்தில் (ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு ஆகியோரிடத்தில்) இருந்தது. “இவர் களெல்லாரும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவைகளை அடையாமல், தூரத்திலே அவைகளைக் கண்டு, நம்பி அணைத்துக் கொண்டு, பூமியின் மேல் தங்களை அந்நியரும் பரதேசிகளும் என்று அறிக்கையிட்டு, விசுவாசத்தோடே மரித்தார்கள்” (எபி. 11:13).

மற்றவர்கள் மட்டுமே பயன்பெறக் கூடியதான விசுவாசத்திற்கான கூடுதலான உதாரணங்கள் எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபத்தில் உள்ளன: “விசுவாசத்தினாலே ஈசாக்கு, பெருங்காரியங்களைக் குறித்து யாக்கோபையும் ஏசாவையும் ஆசீர்வதித்தான். விசுவாசத்தினாலே யாக்கோபு, தன் மரண காலத்தில் யோசேப்பினுடைய குமாரர்

இருவரையும் ஆசீர்வதித்து, தன் கோலின் முனையில் சாய்ந்து தொழுது கொண்டான். விசுவாசத்தினாலே யோசேப்பு இஸ்ரவேல் புத்திரர் எனித்து தேசத்தை விட்டுப் புறப்படுவார்களென்பதைப் பற்றித் தன் அந்திய காலத்தில் பேசி, தன் எலும்புகளைக் குறித்துக் கட்டளை கொடுத்தான்” (எபி. 11:20-22). இந்த மக்கள் தங்களுக்கல்ல, மற்றவர்களுக்கு (தங்கள் சந்ததியார்களுக்கு) வரும் ஆசீர்வாதங்களிலே விசுவாசமுடையவர்களாய் இருந்தனர்.

விசுவாசத்தின் பழைய ஏற்பாட்டு

உதாரணங்கள்

தங்களின் விசுவாசத்தினாலே ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட பழைய ஏற்பாட்டு மக்களின் உதாரணங்களை எபிரெயர் 11ம் அதிகாரம் தருகின்றது. பெறப் போகிற ஆசீர்வாதம் எப்படிப்பட்டதாக இருப்பினும், இந்த உதாரணங்கள் பின்வரும் கூறுகளை உள்ளடக்கின: (1) தேவனிடமிருந்து ஒரு கூற்று அல்லது கட்டளை, (2) தேவன் கூறியது பற்றிய ஒரு புரிந்து கொள்ளுதல், (3) மனிதரின் பகுதியில் காணப்படாத ஒரு கூறு, (4) தேவனுடைய வசனமானது மனிதரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுதல், மற்றும் (5) செயல்பாடு தேவைப்பட்டால், மனிதரால் தக்க செயல்பாடு. கண் மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலினால் செயல்படுவதை அதாவது விசுவாசமும் செயல்பாட்டுடன் இணைந்துள்ள வாக்குத்தத்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளுதலும் இல்லாத செயல்பாட்டை விசுவாசமானது எவ்விஷயத்திலும் கேட்பதில்லை.

ஆபேல்

“விசுவாசத்தினாலே ஆபேல் காயினுடைய பலியிலும் மேன்மையான பலியை தேவனுக்குச் செலுத்தினான் ...” (எபி. 11:4). காயினுடைய பலியிலும் ஆபேலினுடைய பலியை மேன்மையாக்கியது எது என்பதை பற்றிப் பல கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன.

செலுத்தப்பட்ட பலியின் வகையல்ல, ஆனால் எண்ணப் போக்குதான் பிரச்சனையாயிற்று என்று சிலர் நம்புகின்றனர். இருப்பினும் இவ்வசனப் பகுதியானது பலியில் வேறுபாடு இருந்தது என்று எடுத்துரைக்கின்றது; ஆபேல், காயினுடைய பலியிலும் “மேன்மையான பலியை” செலுத்தினார். நியாயப்பிரமாணமானது காயின் செலுத்தியது போன்ற வகையில் ஆன பலியை, வயலில் விளைந்த தானியத்தின் காணிக்கையை அனுமதித்தது என்பதை (லேவி. 2:1-16) மற்றவர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். இது உண்மையாக இருக்கலாம், ஆனால் நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்படுவதற்கு முன்னர் இப்படிப்பட்ட பலிகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவா?

நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்படுவதற்கு முன்பு (ஒரே விதிவிலக்காக காயினின் காணிக்கை பலி தவிர) விலங்குப் பலிகள் மட்டுமே

செலுத்தப்பட்டதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. நோவா பேழையை விட்டு வெளியே வந்தவுடன், “சுத்தமான சகல மிருகங்களிலும், சுத்தமான சகல பறவைகளிலும் சிலவற்றைத் தெரிந்து கொண்டு, அவைகளைப் பலி பீடத்தின்மேல் தகன பலிகளாகப் பலியிட்டான்” (ஆதி. 8:20). ஆபிரகாம் ஒரு ஆட்டுக் கடாவைப் பலியிட்டார் (ஆதி. 22:13). ஈசாக்கின் கூற்றானது, ஒரு விலங்குதான் சாதாரணமாகப் பலி பொருளாயிருந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது, ஏனெனில் பலி செலுத்தும் இடத்தை ஆபிரகாம் கண்ட பொழுது, அவரிடத்தில் ஈசாக்கு, “... தகன பலிக்கு ஆட்டுக் குட்டி எங்கே?” (ஆதி. 22:7) என்று கேட்டார். பார்வோனிடத்தில் மோசே, இஸ்ரவேல் மக்கள் தங்களின் பலிகளைச் செலுத்துவதற்கு கால் நடைகள் தேவை என்று கூறினார் (யாத். 10:25). என்ன பலியிடப்பட்டது என்பதைக் கூறாமல் மற்ற சில வசனப் பகுதிகள் பலி செலுத்துதலைக் குறிப்பிடுகின்றன (ஆதி. 31:54; 46:1; யோபு 1:5).

நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்படுவதற்கு முன்பு மிருக பலிகள் என்பவை மட்டுமே ஒரே ஒரு வகையான காணிக்கைகளாய் இருந்தன என்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள உண்மையானது தேவன் மிருக பலிகளைக் கட்டளையிட்டிருந்தார் என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றது. வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவ சித்தத்தின்மேல் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தினால் (ரோமர் 10:17ஐக் கவனிக்கவும்), ஆபேல் தேவன் கேட்டுக் கொண்ட பலியைச் செலுத்தினார், ஆனால் காயின் தாமே தேர்ந்து கொண்ட பலியைச் செலுத்தினார், இது தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியும் செயலினால் உண்டான ஒரு பலியாக இருக்கவில்லை.

ஆபேல் விசுவாசத்தினால் தமது பலியைச் செலுத்தியதால், அவரது காணிக்கையானது கண்முடித்தனமான கீழ்ப்படிதலின் செயல்பாடாக இருக்கவில்லை. அது பெரும்பாலும் தேவனைத் தொழுது கொள்ளும் நோக்கம் கொண்டதாகவோ அல்லது ஒரு பாவநிவாரணப் பலியாகவோ இருந்தது.

நோவா

நோவா, கண்முடித்தனமான கீழ்ப்படிதலுக்கல்ல, விசுவாசத்தினால் செயல்படுவதற்கே ஒரு முன்மாதிரி ஆவார். ஏனென்றால் அவர் தேவனால் எச்சரிக்கப்பட்டிருந்ததால், எதற்காகப் பேழையைக் கட்டினார் என்பதை அறிந்திருந்தார் (ஆதி. 6:13-22). வரவிருந்த வெள்ளப் பெருக்கு பற்றியும் பேழை ஒன்றைக் கட்டுவதன் மூலம் அவரது குடும்பத்தைப் பாதுகாப்பது பற்றியும் தேவன் தம்மிடம் கூறியதை அவர் நம்பினார். பேழையை அவர் ஒரு நோக்கத்திற்காகவே கட்டினார்: தம்மையும், தம் குடும்பத்தையும், பேழைக்குள் வருகிற எவரொருவரையும் மற்றும் உயிரினங்களையும் காப்பாற்றுவதில். தேவன் பேழையைக் கட்டச் சொன்னார் என்பதற்காக அவர் அதைக் கட்டியிருந்தாரென்றால், பெருவெள்ளத்திற்கான தயாரிப்பாயில்லாமல் சும்மா அதில் வாழ்வதற்காக மட்டுமே அதைச் செய்திருந்தாரென்றால், அவர் தவறான நோக்கத்திற்காகச்

செயல்பட்டதைத் தேவன் அறிந்திருப்பார், சிறிதும் ஐயத்திற்கிடமின்றி அவரது செயல்பாட்டை அவர் (தேவன்) ஏற்றுக் கொண்டிருக்க மாட்டார்.

ஆபிரகாம்

கண்முடித்தனமான கீழ்ப்படிதலினால் அல்ல, விசுவாசத்தினால் செயல்பட்டதற்கு ஆபிரகாம் இன்னுமொரு முன்மாதிரியாக இருக்கின்றார். அவர் தாம் அடையவிருந்த இடம் எது என்பதை அறியாதிருந்தாலும், தேவன் அவருக்கு வழியைச் சொல்லவிருந்தார் (ஆதி. 12:1-4) என்பதால், தேவன் கூறுமிடத்திற்குத் தாம் சென்றால், அவர் தம்மை ஒரு மாபெரும் இனமாக்குவார் மற்றும் தம்மை ஆசீர்வதிப்பார் என்ற வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுவார் என்ற விசுவாசத்தைப் பெற்றிருந்தார். தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்ததென்ன என்பதை ஆபிரகாம் புரிந்து கொண்டு அதை நம்பினார். அவர் (ஆபிரகாம்) சென்றால் என்ன செய்யப்படும் என்பதைத் தேவன் கூறாதிருந்தால், அல்லது வெறுமனே செல்லும்படி மட்டும் தேவன் கூறியிருந்தால், ஆபிரகாமின் செயல்பாடானது கண்முடித்தனமான கீழ்ப்படிதலாக மட்டுமே இருந்திருக்கும்; அவர் புரிந்து கொண்டிருந்ததால், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தின் மேலுள்ள விசுவாசத்தினால் அவர் செயல்பட்டார்.

செல்வந்தராகவும், வல்லமை நிறைந்தவராகவும் ஆவதற்கோ, தம் உறவினர்களை விட்டு விலகுவதற்கோ, சாதனை புரிவதை அனுபவிப்பதற்கோ, அல்லது வேறு ஏதேனும் காரணத்திற்காகவோ ஆபிரகாம் புறப்பட்டுச் சென்றிருந்தால், அவர் தவறான காரணத்திற்காகச் சென்ற வராய் இருந்திருப்பார். அப்படிப்பட்ட ஒரு செயல்பாட்டிற்கு தேவன் நிச்சயமாய்ப் பலன் அளித்திருக்க மாட்டார், ஏனெனில் இருதயத்தைப் பார்க்கின்ற தேவனானவர், ஆபிரகாம் தவறான நோக்கத்திற்காகச் சென்று கொண்டிருந்தார் என்பதையும், தமது (தேவனுடைய) வாக்குத்தத்தத்தைத் தாம் (தேவன்) நிறைவேற்றுவதில் அவருக்கு (ஆபிரகாமுக்கு) விசுவாசம் இல்லையென்பதையும் அறிந்திருப்பார்.

யோசுவாவும் இஸ்ரவேலும்

“விசுவாசத்தினாலே எரிகோ பட்டணத்தின் மதில்கள் ஏழு நாள் சுற்றி வரப்பட்டு விழுந்தது” (எபி. 11:30). இஸ்ரவேலர்கள் கண்முடித்தனமான கீழ்ப்படிதலில் செயல்படவில்லை, ஆனால் தாங்கள் மதில்களைச் சுற்றி வந்தால் அவைகள் விழும் என்ற தேவனுடைய வாக்குத்தத்தை அவர்கள் அறிந்து நம்பியதால் செயல்பட்டனர் (யோசு. 6:1-5). தேவன் அவர்களை அணி வகுத்துச் செல்லும்படி கட்டளையிட்டிருந்து, ஆனால் அவர்கள் அணி வகுத்துச் சென்றால் தாம் செய்வதென்ன என்பதை அவர்களிடத்தில் கூறாதிருந்தால், அவர்களின் செயல்பாடானது மதில்களை வீழ்த்துவதற்குத் தேவன் மேல் உள்ள விசுவாசத்தின் அடிப்படையில், ஆனால் கண்முடித்தனமான கீழ்ப்படிதலின் அடிப்படையில் மட்டுமே இருந்திருக்கக் கூடும்.

இந்த உதாரணமானது சாதிப்பதற்கான ஒரு செயல்பாட்டிற்கும்,

ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவதற்கான ஒரு செயல்பாட்டிற்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாட்டைக் காண்பிக்கின்றது. இஸ்ரவேலர்கள் வலிவான படையினரைக் கொண்டு மதில்களை இடித்துத் தள்ளியிருந்தால், இது ஆசீர்வாதத்தைச் சாதித்துப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான செயல்பாடாக இருந்திருக்கும். மாறாக, அவர்கள் விசுவாசத்தினால் செயல்பட்டு, தங்களின் செயல்பாட்டிற்கும், விரும்பத்தக்க முடிவு விளைவுகளுக்கும் தொடர்பெதையும் காணாதிருந்தனர். ஒரு ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக, தேவன் மதில்களை இடித்துத் தள்ளுவார் என்று அவரை நம்பி அவர்கள் மதில்களைச் சுற்றி வந்தனர். அவர்கள் தங்களின் சொந்த செயல்பாடுகளின் மீதல்ல, ஆனால் தேவன் மீதே விசுவாசம் வைத்தார்கள்.

அணிவகுத்துச் செல்லுதல், உரத்த சத்தமிடுதல் மற்றும் எக்காளங்களை ஊதுதல் ஆகியவற்றைத் தேவன் தேர்ந்து கொண்டது ஏன் என்பதை யோசனாவும் இஸ்ரவேலரும் புரிந்து கொள்ளத் தேவையில்லாதிருந்தது. இருப்பினும், விசுவாசமுள்ளவர்களாய் இருப்பதற்காக, தேவன் மதில்களை வீழ்த்துவதாக அளித்திருந்த வாக்குத்தத்தத்தை அவர்கள் புரிந்து கொள்வது அவசியமாய் இருந்தது. தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தைப் புரிந்து கொண்டிராமல் அவர்கள் செயல்பட்டிருந்தாலோ, அல்லது (உடற்பயிற்சி செய்தல் அல்லது அணி வகுத்துச் செல்லப் பழகாதல் போன்ற) வேறு சில நோக்கங்களுக்காக அவர்கள் அணி வகுத்துச் சென்றிருந்தாலோ, மதில்களை இடித்துத் தள்ளுவதற்குத் தேவன்மேல் உள்ள விசுவாசத்தினால் அவர்கள் செயல்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். எல்லா இருதயங்களையும் அறிகிற தேவனானவர், அவர்கள் தம்மீது கொண்ட விசுவாசத்தினால் அணி வகுத்துச் செல்லவில்லை என்பதை அறிந்திருப்பார். வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதைப் பெற்றுக் கொள்ளும்படியில்லாமல் அவர்கள் அணி வகுத்துச் சென்றிருந்தால், அவர்களுடைய செயல்பாடானது வாக்குத் தத்தத்துடன் தொடர்புடையதாக இருந்திருக்காது, ஆகையால் அவர்களின் செயல்பாட்டில் தேவன் தம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுவார் என்று தேவன்மேல் கொண்ட விசுவாசத்தின் செயல்பாடாக அது இருந்திருக்காது. தேவன் மதில்களை இடித்துத் தள்ளுவார் என்று அவர்கள் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தின் பேரில் தேவன் அதைச் செய்ததால், அப்படிப்பட்ட விசுவாசமின்றி அவர்கள் அணி வகுத்துச் சென்றிருந்தால், தேவன் மதில்களை இடித்துத் தள்ளியிருக்க மாட்டார் என்று கருத்து தொடர்கின்றது.

விசுவாசத்தின் மற்ற உதாரணங்கள் எபி. 11ல் காணப்படுகின்றன. ஆனால் பின்வருவனவற்றைக் காண்பிப்பது போதுமானவைகளாய் உள்ளன:

(1) தேவன் ஒரு ஆசீர்வாதத்தை அளிப்பார் என்று அவரில் விசுவாசம் கொள்ள வேண்டும் என்று தேவன் கேட்கின்ற பொழுது, அந்த ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவதற்கு கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலை விட மேலான ஒன்று கேட்கப்பட்டது.

(2) செயல்படுவதற்குத் தேவன்மேல் விசுவாசம் கொண்டிருந்தவர்கள், கேட்கப்படும் செயல்பாட்டிற்கும் ஆசீர்வாதத்திற்கும் இடையிலிருந்து

தொடர்பை எப்பொழுதும் புரிந்து கொண்டிருந்ததில்லை, ஆனால் அவர்கள் செயல்பட்டால் தேவன் எதை வாக்குத்தத்தம் செய்தார் என்பதைப் புரிந்து கொண்டிருந்தனர்.

(3) சில வேளைகளில், விசுவாசத்திற்கு ஒருவர் தம் சொந்த வேலையினால் ஒரு இலக்கைச் சாதிப்பது என்ற செயல்பாடு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது.

(4) சில வேளைகளில் விசுவாசமானது செயல்பாட்டினால் விளைவைத் தானே பெறுவதற்குப் பதில் தேவன் கொண்டு வருவதைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகச் செயல்பாட்டைக் கேட்டுக் கொள்கின்றது.

(5) தேவன் தம்முடைய வார்த்தையை நிறைவேற்றும் தம் வாக்குத்தத்தத்தின் அடிப்படையில் செயல்படத் தூண்டும் விசுவாசத்தைக் கேட்டுக் கொள்கின்றார்.

பலிகளில் உள்ள நோக்கம்

பழைய ஏற்பாட்டில் பலியைக் கொண்டு வந்த ஒருவர் தாம் கொண்டு வர வேண்டிய பலியின் வகையைப் புரிந்து கொண்டது மட்டுமன்றி, தமது பலியின் குறிப்பிட்ட இலக்கு அல்லது நோக்கத்தையும் புரிந்து கொண்டிருந்தார்.

இஸ்ரவேலர்கள் தங்களின் காணிக்கைகளுக்கு பல விதமான பலிகளையும் நோக்கங்களையும் கொண்டிருந்தனர். குறைந்தது ஐந்து வகையான பலிகளை தர முடிந்திருந்தது: (1) தகன பலி (லேவி. 1); (2) போஜன பலி (லேவி. 2); (3) சமாதான பலி (லேவி. 3); (4) பாவ நிவாரண பலி (லேவி. 4); மற்றும் (5) குற்ற நிவாரண பலி (லேவி. 5). முதற்கனி, குழந்தை பிறப்பு, வியாதியிலிருந்து சுத்திகரிக்கப்படுதல் மற்றும் ஆசாரியனை சுத்திகரிக்கப்படுத்துதல் உட்பட மற்ற பலிகள் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிகளில் அளிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு பலியும் ஒரு குறிப்பிட்ட வகையினதாய் இருக்க வேண்டியதாயிற்று, ஒவ்வொன்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்தைக் கொண்டிருந்தது.

பலியின் நோக்கம் என்பது பலியின் அவசியமான பாகமாய் இருந்தது. அறியாமையினால் பாவம் செய்த ஒருவர், “தான் செய்த பாவத்தினிமித்தம்” (லேவி. 4:28) ஒரு விலங்கை (வெள்ளாடுகளில் பழுதற்ற ஒரு குட்டியை)க் கொண்டு வர வேண்டியதாயிருந்தது. அவர் மற்ற நோக்கங்களுக்காக பலிகளைக் கொண்டு வர முடிந்திருந்தது, ஆனால் பாவ நிவாரணப் பலியில் அவர் தாம் செய்திருந்த பாவத்திற்காகப் பலி செலுத்த வேண்டியிருந்தது. தேவன் பலியிடும்படி கட்டளையிட்டார் என்பதினால் மட்டும் பலியிடுவது போதுமானதாக இருந்ததில்லை. அந்த பலியானது அவர் (அந்த மனிதர்) செய்திருந்த பாவ(நிவாரண)த்திற்கானதாக இருக்க வேண்டியதாயிற்று. சரியான காரணத்திற்காக இல்லாது ஒரு பலியைச் செலுத்துகின்றவர், பலி செலுத்துவதன் மூலம் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிபவராயிருக்கலாம், ஆனால் அதே வேளையில் சரியான நோக்கத்திற்காக அந்தப் பலியைச் செலுத்தாததன் மூலம் அவர் தேவனுக்குக்

கீழ்ப்படியாதவராவார்.

செயல்பாட்டின் பின்னணியில் இருந்த நோக்கமானது செயல்பாட்டைப் போலவே விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றின் பாகமாய் இருந்தது. சரியான செயலைக் கூட தவறான நோக்கத்தோடு செய்பவர், தவறான செயலைச் செய்பவர் அல்லது செயல்பாடே செய்யாதவர் போலவே கீழ்ப்படியாமை உள்ளவராய் இருக்கின்றார்.

இருதயமும் பலியும்

பலியைச் செலுத்துகின்ற ஒருவருடைய எண்ணப்போக்கு என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டிய இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் ஆகும். தேவன் பலி செலுத்துவதை வெறுமனே கீழ்ப்படிதலின் விஷயம் என்ற வகையிலான ஒரு வெற்றுச் சடங்காச்சாரமாகவோ அல்லது மதச் சடங்காகவோ கட்டளையிடவில்லை. புரிந்து கொள்ளாதவர்களும், உள்ளான ஈடுபாடு இல்லாதவர்களும் தேவன் விரும்பிய பதில் செயலைச் செய்ய முடியாதிருந்தது.

தேவன் பலியில் மட்டும் பிரியப்படுவதில்லை, ஆனால் பலி செலுத்தும் ஒருவரிடத்தில் நொறுங்குண்ட இருதயத்தையும், நறுங்குண்ட ஆவியையும் அவர் எதிர்பார்த்தார்:

பலியை நீர் விரும்புகிறதில்லை, விரும்பினால் செலுத்துவேன்; தகனபலியும் உமக்குப் பிரியமானதல்ல. தேவனுக்கேற்கும் பலிகள் நொறுங்குண்ட ஆவிதான், தேவனே நொறுங்குண்டதும் நருங்குண்டதுமான இருதயத்தை நீர் புறக்கணியீர் (சங். 51:16, 17).

இளகிய மனமுடைய எந்த நபரும் ஒன்றுமறியாத மற்றும் குற்றமற்ற விலங்கு ஒன்றைத் தாம் மரணத்திற்கு உட்படுத்தும் பொழுது, தாம் பாவம் செய்திருந்ததால் அந்த விலங்கு மரணம் அடைகின்றது என்பதை உணர்ந்து உள்ளான வேதனையை உணருவார். இவ்விதமாக அவர் தமது வழிகளைச் சீர்படுத்தும்படி தூண்டி விடப்படுவார். பலிக்காக மட்டுமே தேவன் பலியில் பிரியப்படுவதில்லை என்பதைப் பல வசனப் பகுதிகள் போதிக்கின்றன. ஆனால் அவர் இருதயத்தின் சரியான நோக்கம் மற்றும் எண்ணப்போக்கு ஆகியவற்றுடனான பலியையே மிகவும் விரும்புகின்றார் (சங். 40:6-8; 51:16, 17; ஏசா. 1:10-14; 66:3; எரே. 6:19, 20; 7:22, 23; ஓசி. 6:6; ஆமோஸ் 5:21-24; மீகா 6:6-8).

“இதோ, உள்ளத்தில் உண்மையிருக்க விரும்புகிறீர் ...” (சங். 51:6). உள்ளான உண்மையுடன் இருக்கும் இருதயத்திலிருந்து வரும் பலியையே தேவன் விரும்பினார் (நீதி. 16:2; 21:2).

முடிவுரை

ஒரு சில விஷயங்களில் கண்முடித்தனமான கீழ்ப்படிதலைத் தேவன் கேட்டுக் கொண்டார், ஆனால் வழக்கமாக அவர், தாம் வாக்குத்தத்தம்

செய்திருந்ததை நிறைவேற்றுவார் என்று தம் மீது (மக்கள்) விசுவாசம் கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் கேட்டுக் கொண்டார். இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்திற்கு சரியான செயல்பாடு மட்டுமின்றி, தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ளது குறித்து அவர்மேல் விசுவாசமும், இருதயத்தின் சரியான நோக்கமும் எண்ணப்போக்கும் கூட உள்ளடக்கப்படுகின்றன.